

MANĚTÍNSKOPLASKÝ

FIAT

malý farní zpravodaj
Duben 2018

www.farnostplasy.cz, www.farnostmanetin.cz,
www.oblati.cz

Milí farníci,
i když počasí tomu nenasvědčuje, končí doba postní a před námi jsou největší křesťanské svátky – Velikonoce. Zkusili jste si někdy mezi svými známými, kteří nechodí do kostela, udělat malou anketu a zeptat se jich na prostinkou otázku *Co slavíme o Velikonocích?* Spousta z nich se zarazí a pak řekne, že Velikonoce jsou svátky jara. Vánoce, to je něco jiného. Díky koledám, které se od konce října přehrávají v nákupních centrech, se všeobecně ví, že se narodil Ježíšek. Ale o Velikonocích? Ti, kteří si pamatují obsah povinné četby, jejíž součástí na středních školách bývá Olbrachtovo Čtení z Bible kralické, si vzpomenou, že na Velikonoce Ježíše ukřižovali. To nejdůležitější poselství, že po třech dnech vítězně vstal z mrtvých, jim zpravidla musíme říci my. A jsme z toho otrávení a nešťastní, jak to s naší společností vypadá. A nadáváme a skuhráme a vůbec vypadáme, jak jednou řekl papež František, jako feferonky naložené v octu.

Víte co? Zkusme se na to podívat

z druhé strany. Jsme křesťané, máme zvěstovat evangelium. A to je v překladu radostná zpráva, kterou máme nést do světa. Z našeho jednání má být všem jasné, že věříme v Toho, který nás spasil. Že to tady smrtí nekončí. Že existuje jeden člověk, který smrt jednou provždy překonal. Že po kříži Velkého pátku se tichem Bílé soboty propracujeme k radosti velikonočního rána. Kámen je odvalený a hrob prázdný. Do celého světa zní *Kristus vstal z mrtvých!*

Zkusme si představit tu obrovskou radost apoštolů. Ukřižováním Pána pro ně všechno skončilo, nerozuměli ničemu, topili se ve smutku a beznaději. A pak k nim Pán vstupuje zavřenými dveřmi a zdraví je *Pokoj vám...*

Netvařme se kysele, mějme se světem trpělivost a nevzdávejme to. Třeba stokrát zopakujeme, že On vzal na sebe naši vinu, pro nás z lásky zemřel, pak vstal z mrtvých a my jsme tak jednou provždy spaseni. Třeba to po stoprvé pochopí☺.

Požehnané Velikonoce.

Vaše LuBa

Papež František

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Liturgie tohoto pondělí, zvaného „andělovo“, rozeznívá zvěst Zmrtvýchvstání, která byla oznámena včera: „Kristus vstal z mrtvých, aleluja!“ V dnešním evangeliu můžeme zachytit ozvěnu slov, jimiž se anděl obrátil k ženám, které přišly ke hrobu: „Rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých“ (Mt 28,7). Slyšme tuto výzvu jako by byla adresovaná také nám a „rychle jděme“ oznámit mužům a ženám své doby toto poselství radosti a naděje. Naděje jisté, neboť od chvíle, kdy na úsvitu třetího dne ukřižovaný Ježíš vstal z mrtvých, nemá už poslední slovo smrt, nýbrž život! A to je naše jistota. Posledním slovem není hrob, není smrt, ale život! Proto často opakujeme: „Kristus vstal z mrtvých“. V Něm byl totiž hrob poražen a zrozen život.

Mocí této události, která je novostí dějin a kosmu ve vlastním a pravém smyslu, jsme povoláni být muži a ženami podle Ducha a potvrzovat hodnotu života. Život je. To už je počátek vzkříšení! Budeme muži a ženami vzkříšení, muži a ženami života, pokud mezi událostmi, v nichž se zmítá tento svět – a je jich dnes mnoho – a uprostřed mondénnosti, která vzdaluje od Boha, budeme umět prokazovat skutky solidarity a přívětivosti, živit

všeobecnou touhu po míru a po lepším životním prostředí. Jde o obyčejná a lidská gesta, která však – jsou-li podporována a ožívována vírou ve Zmrtvýchvstalého Pána – dostávají mnohem větší účinnost než naše schopnosti. Je tomu tak proto, že Kristus je živý a působí v dějinách skrze Ducha Svatého, vysvobozuje nás z našich ubohostí, dosahuje ke každému lidskému srdci a vrací naději komukoli, kdo je utiskován a strádá.

Panna Maria, mlčenlivá svědkyně smrti a vzkříšení svého syna Ježíše, ať nám pomáhá být průzračným znamením vzkříšeného Krista uprostřed událostí tohoto světa, aby se ti, kdo se ocitli v souženích a těžkostech, nestali obětí pesimismu, poraženectví a malomyslnosti, ale našli v nás bratry a sestry, kteří jim nabídnou oporu a útěchu. Kéž nám naše Matka pomáhá mocně věřit v Ježíšovo vzkříšení: Ježíš vstal z mrtvých, žije tady mezi námi, a toto je podivuhodné tajemství spásy schopné proměňovat srdce a život. Ať se přimlouvá zejména za pronásledované a utiskované křesťanské komunity, které jsou dnes v mnoha částech světa povolány k nejobtížnějšímu a odvážnému svědectví. Ve světle a radosti Paschy se k Ní teď obraťme modlitbou, která na padesát dní, až do Letnic, vystřídá modlitbu *Angelus*.

(17. 4. 2017)

Z FARNOSTÍ PLASY A

MANĚTÍN

Úvod do kontemplativní modlitby, exercicie všedního dne, Plasy:

Každé postní úterý jsme se v podvečer scházeli na plaské faře, abychom se pod vedením otce Günthera **pokusili** vstoupit na cestu kontemplace. Kontemplaci, prožívání Boží přítomnosti, se nedá naučit, je to Boží dar, který si člověk nemůže nijak zasloužit, ale může se k jeho přijetí disponovat. Velké díky otci Güntherovi za to, že nás naučil sedět v tichu a pokusit se krok za krokem zjednodušit modlitbu až k prostému hledění na Boha. *Svatý farář arský vyprávěl, jak ve svém kostele viděl rolníka, který často dlouho klečel před oltářem a modlil se. Zjevně nedržel v ruce žádnou modlitební knížku. Farář se ho jednou zeptal, cože se tak dlouho modlí a co přitom dělá. Odpověď byla: „Dívám se na něj a on na mě.“* (otec Franz Jalics, Cesta kontemplace) (LuBa)

☼ Po mši v Plasích o páté neděli postní jsme gratulovali naší milé farnici paní Lavičkové ke krásným devadesátinám ☼
Také FIAT se připojuje ke gratulantům, přeje hodně zdraví a Božího požehnání.
Máme Vás moc rádi!

Volby do pastorační rady

V kostelích se objevily směrnice k volbám do pastorační rady, která má vzniknout v každé farnosti do konce května, jak psal otec biskup Tomáš ve svém pastýřském listu k novému roku 2018. Měla by nahradit farní radu, která se často kvůli ekonomickým problémům nemohla věnovat otázkám pastorage, rozvíjet život farnosti a odpovídat na potřeby lidí, kteří tu žijí. Proto vzniknou dvě ekonomické rady, jedna pro farnost Manětín a druhá pro Plasy a jedna pastorační rada, pro obě farnosti společná. Do 8. dubna můžete vybírat členy pastorační rady. Otec Vlastimil zdůraznil, abychom nevybírali jen teritoriálně, ale tak, aby v radě byly zastoupeny všechny kategorie farníků – mladí, rodiny s dětmi, senioři atd. Jen tak bude rada plnit motto, které otec Tomáš vybral k 25. narozeninám naší diecéze: *„Každý, kdo se stal učedníkem království nebeského, podobá se hospodáři, který vynáší ze svého pokladu nové i staré.“* (srov. Mt 13)

POZVÁNKA NA POUŤ
Srdečně zveme na poutní mši
**do kostela svatého Jiří
v Lukové**
v sobotu 28. dubna
od 16. hodin.
Celebruje otec
FRANTIŠEK RADKOVSKÝ,
emeritní biskup plzeňský.

ZPRÁVY Z OMI světa

*Zpravidla píšeme **Seznamte se s...**, ale Marija už všichni znáte, je to ten milý černovlasý kluk z plaské fary, který odjíždí do Hünfeldu, aby začal další etapu své formace. Na stránkách*

***www.oblati.cz** napsal:*

Jmenuji se Marijo. Je mi 27 let. Pocházím ze Záhřebu, hlavního města Chorvatska. Jsem nejmladší z pěti dětí. V roce 2005 jsem se přistěhoval do Karlových Varů za svými dvěma sourozenci, kteří tam přišli už mnohem dřív. Dodnes tam se svými rodinami žijí a pracují. Má cesta k hledání životního místa nebyla snadná, spíš naopak plná bolestí a pádů. Jako kluk jsem chtěl všechno. Chtěl jsem být zpěvákem, podnikatelem, otcem velké rodiny, knězem. Tím vším jsem chtěl být, ale jak je vidět, Hospodin vždy dává poslední věci na první místo a naopak. K oblátům Panny Marie Neposkvrněné jsem se dostal na doporučení našeho biskupa Tomáše, který má dar jasně věci vidět a chápat a který skrze mé charakteristiky vycítil možné oblátské charisma. Nikdy nezapomenu na jeho otcovskou náruč a starost, kterou mi prokázal. Charisma sv. Evžena de Mazonod, zakladatele kongregace, mě zaujalo po prvním přečtení pár článků na webových stránkách oblátů. A tak jsem tady... Momentálně jsem v Plasích, kde zakouším obrovské bohatství a zkušenost z přijetí. Je zde živé a pestré farní společenství, na které jsem si hodně brzy zvyknul. Máme tu

krásnou mládež OMIGang, společenství MAso (mladí asociovaní) a mám zde své bratry. Během období kandidatury jsem dostal o hodně víc, než jsem očekával. Dovolím si říct, že všichni tito lidé jsou mým domovem, ve kterém jsem měl možnost vyrůst, jak po stránce lidské, tak i duchovní. Zkrátka zkušenost v Plasích dala mé cestě smysl. Na konci března mě čeká odjezd do Hünfeldu v Německu, kde sídlí náš Středoevropský provincialát a také počáteční formace. Chtěl bych poděkovat všem, kteří jakýmkoli způsobem vstoupili do mé životní cesty a nejvíce svým bratřím oblátům, kteří mi umožnili a stále umožňují, abych se nejprve stal člověkem, pak křesťanem a nakonec svatým, jak zdůrazňoval sv. Evžen. Všechny prosím o modlitbu.

Váš bratr Marijo.

DRŽÍME PALCE, MARIJO☺!

A na závěr poděkování všem, kteří pod vedením otce Vlastimila zorganizovali úžasnou akci pro děti s krycím názvem DVONAF. 9. a 10. března horda malých loupežníků okupovala plaskou faru. A tuze si to všichni zúčastnění užili. Fara zůstala stát a děti se těší, až dospělí seberou síly a připraví další☺.

Ještě jednou dík!

*Příspěvky sestavila a na další od Vás se těší Lucka Bartůšková: lucie.bartuskova@centrum.cz,
ŘKF Plasy a Manětín ve správě misionářů OMI
Dobrovolný příspěvek na tisk: 5 Kč*